

F01 การผ่าตัดโพรงอากาศข้างจมูก (Caldwell-Luc operation)

โรค ไซนัสอักเสบ, ริดสีดวงจมูก (Sinusitis, Nasal polyp)

โรคไซนัสอักเสบ อาการเฉพาะที่สังเกตได้ คือ จะมีอาการปวดหน่วงๆ ตามจุดไซนัส เช่น หน้าผาก หัวตา โหนกแก้ม หรือรอบๆ กระบอกตา ถ้าเป็นน้ำวัดหรือเคาะแรงๆ ตรวจไซนัสที่อักเสบก็จะเจ็บ อาการปวดมากเป็นมาก ในตอนเข้าหรือป่ายและเวลา ก็จะหายไป แต่ถ้าเป็นน้ำมูกเป็นหนองขันสีเหลืองหรือสีเขียว บางคนน้ำมูกจะไหลลงคอหรือเวลาสูดจมูกแรงๆ จะมีหนองไหลลงคอ อาจมีการคัดแน่นจมูกหรือหายใจไม่ลื่นเมื่อนอน ร่วมด้วย หรือบางคนมีอาการปวดฟันโดยเฉพาะฟันบนซึ่งใน ฯ ที่มักปวดพร้อมกันหลาย ฯ ซึ่งทั้งที่ไม่มีฟันผุ

การวินิจฉัย

๑. บริเวณหน้า และส่วนที่ไซนัสตั้งอยู่ อาจบวมแดงและหรือมีอาการเจ็บเมื่อ觸
๒. ตรวจจมูกโดยใช้เครื่องถ่ายจมูก หรือกล้องส่อง จะพบความผิดปกติในช่องจมูกโดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณที่ใกล้ชิดกับรูเปิดของ ไซนัส และอาจพบว่ามีน้ำมูกคั่งอยู่ในบริเวณดังกล่าว
๓. การตรวจส่วนหลังของช่องจมูก (nasopharynx) พบน้ำมูกหรือหนองไหลลงมาจากเหนือเพดานอ่อนลงในคอหอย (Post nasal drip)
๔. เอกซเรย์ไซนัสจะพบการเปลี่ยนแปลง เช่น ไซนัสทึบหึ้งโพรงแบบหนองอัดแน่น เยื่อบุหามาก หรือเห็นเป็นถุงน้ำหรือก้อนเนื้อกีด บางรายเห็นเป็นระดับหนอง

โรคริดสีดวงจมูก (Nasal polyp) คือการที่เยื่อบุจมูกหรือไซนัสมีการอักเสบและบวมจนยื่นออกมาเป็นก้อน เป็นโรคที่ทำให้เกิดเป็นก้อนในโพรงจมูกมากที่สุด บางครั้งก้อนใหญ่จนอุดกั้นทางเดินออกจมูกลงมาในคอ จนเห็นเวลาอ้าปาก

ผู้ป่วยมักจะมาพบแพทย์ด้วยอาการคัดแน่นจมูก, อาจได้รับกลืนน้อยลงหรือไม่ได้กลืน ในรายที่มีไซนัสอักเสบร่วมด้วยอาจมีน้ำมูกใส ฯ หรือเป็นหนองถ้ามีการติดเชื้อ ตรวจพบก้อนในโพรงจมูก บางรายอาจโถมากจนห้อยออกมาจากจมูก หรือห้อยลงไปในคอได้

ข้อบ่งชี้การผ่าตัด

๑. ไซนัสอักเสบเรื้อรัง(มากกว่า ๓ เดือน)ที่ไม่ตอบสนองต่อการรักษาด้วยยาหรือการส่องกล้องผ่าตัด
๒. ไซนัสอักเสบจากเชื้อร้าย
๓. ริดสีดวงจมูก (Nasal polyp)
๔. มีก้อนที่โพรงอากาศข้างจมูกเป็นจำนวนมากหรือเป็นซ้ำๆ (Antrochoanal Polyp)

F๐๓ การผ่าตัดซ่อมเยื่อแก้วหู (Tympanoplasty)

โรค เยื่อแก้วหูทะลุ, หูชั้นกลางอักเสบเรื้อรัง (Rupture eardrum, Chronic otitis media)

เยื่อแก้วหูที่มีรูหรือรอยฉีกขาด โดยปกติเยื่อแก้วหูจะรักษาตัวเองภายใน ๒-๓ สัปดาห์ แต่บางครั้งอาจจำเป็นต้องผ่าตัด เกิดได้จากหลักฐานเหตุ คือ จากการกระแทกระแทก (Traumatic tympanic membrane perforations) เป็นสาเหตุที่พบได้บ่อยที่สุด เช่น การปั๊มน้ำลงในเยื่อแก้วหู, เสียงประทัดที่ดังเกินไป, การมีความดันภายนอกสูงเกินไป หรือเกิดตามหลังการติดเชื้อในหูชั้นกลาง

หูชั้นกลางอักเสบเรื้อรัง (Chronic otitis media) ผู้ป่วยจะมีอาการหนอง/ของเหลวไหลออกจากรูหูมากกว่า ๓ เดือน เยื่อแก้วหูทะลุ หรือ มักไม่ค่อยมีอาการปวดหู

การวินิจฉัย

ภาวะเยื่อแก้วหูทะลุ สามารถวินิจฉัยได้ง่าย จากการตรวจร่างกายด้วยที่ตรวจหู (Otoscope)

จุดประสงค์ของการผ่าตัดซ่อมเยื่อแก้วหู (Tympanoplasty)

๑. กำจัดการติดเชื้อ (cure of chronic infection)
๒. แก้ไขรูหูลุของเยื่อแก้วหู (closure of tympanic membrane perforation)
๓. แก้ไขปัญหาการได้ยิน (improvement of hearing)

ข้อบ่งชี้ในการผ่าตัด

๑. เยื่อแก้วหูทะลุหรือหือ ที่มีสาเหตุจากการติดเชื้อ อุบัติเหตุ (การบาดเจ็บ) หรือการผ่าตัดก่อนหน้าที่ไม่หายเกิน ๓ เดือน
๒. ภาวะเยื่อแก้วหูทะลุที่มีผลให้ผู้ป่วยไม่สามารถอาบน้ำหรือทำกิจกรรมทางน้ำได้อย่างปลอดภัย
๓. มีหนองหรือของเหลวไหลออกจากรูหูเกิน ๖ อาทิตย์ แม้จะได้รับการรักษาด้วยยาปฏิชีวนะแล้ว
๔. มีภาวะการณ์สูญเสียการได้ยินร่วมด้วย
๕. มี Cholesteatoma เกิดขึ้nrร่วมด้วย
๖. มีภาวะโพรงกระดูกหลังหูอักเสบเรื้อรัง mastoiditis เกิดขึ้น

F๐๔ การผ่าตัดโพรงอากาศกากหู (Mastoidectomy)

โรค โพรงกระดูกกากหูอักเสบ, หูชั้นกลางอักเสบเรื้อรัง, ฝีหนองหลังหู (Mastoiditis, Chronic Otitis media, Subperiosteal Abscess)

การอักเสบของโพรงกระดูกกากหู ชนิดเฉียบพลันมักเกิดตามโรคหูชั้นกลางอักเสบเฉียบพลัน และชนิดเรื้อรังมักเกิดจากการใช้ยาปฏิชีวนะรักษาโรคหูชั้นกลางอักเสบเฉียบพลันที่ไม่เพียงพอ ผู้ป่วยจะมีน้ำไหลออกจากรูหูมากกว่า ๓ อาทิตย์ อาจมีไข้ ปวดศีกๆ ในหูหรือบริเวณหลังหูและปวดมากตอนกลางคืน อาจมีหือหรือการได้ยินลดลงร่วมด้วยการตรวจร่างกายพบการอักเสบที่บริเวณกระดูกกากหู อาจพบว่าใบหูเลื่อนออกด้านข้างเมื่อเปรียบเทียบกับหูอีกข้างหนึ่ง และรอยพับหลังหูหายไป

หนองในโพรงกระดูกหู (Coalescent Mastoiditis) เป็นการอักเสบที่เกิดขึ้นเนื่องจากมีหนองในส่วนของโพรงกระดูกหลังกหูแล้วไม่สามารถระบายน้ำออกได้ ทำให้มีการทำลายของโพรงกระดูก ผู้ป่วยมีอาการปวดหูมาก ขึ้นเรื่อยๆ หนองในหลอดออกจากหูมากขึ้นและมีกลิ่นเหม็น ภาพถ่ายรังสีจะเห็นมีการขุนขาวของโพรงกระดูกหลังกหู ความคงซัดของกระดูกหายไป ในกรณีเช่นนี้ต้องทำการรักษาโดยการผ่าตัดนำหนองออก

โรคหูขันกลางอักเสบเรื้อรัง ผู้ป่วยจะมีของเหลวคั่งในหูนานกว่า ๓ เดือน ซึ่งของเหลวจะมีลักษณะเหนียวข้น เรียกว่า glue ear อาจทำให้เกิดภาวะหูหนวกได้ หรือมีหนองในหลอดออกจากหูขันกลางหลังจากเยื่อแก้วหูทะลุมากกว่า ๖ สัปดาห์

การเกิดฟีนองหลังหู (Subperiosteal Abscess) ผู้ป่วยปวดบวม และกดเจ็บ บริเวณหลังหูมาก เมื่อดึงในหูจะปวดมากขึ้น ในหูอาจจะการออก ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนเมื่อมองทางด้านหลัง ภาวะนี้เกิดจากการติดเชื้อกระดูก mastoid ออกมายูตัวเอื่องหุ้มกระดูก

ข้อบ่งชี้ในการผ่าตัด

๑. โพรงกระดูกหลังกหูอักเสบเฉียบพลันที่ไม่ตอบสนองต่อการรักษาด้วยยา (Acute mastoiditis refractory to medical treatment)

๒. coalescent mastoiditis

๓. การเกิดฟีนองหลังหู (Subperiosteal abscess)

๔. ภาวะที่มี Cholesteatoma

๕. หูขันกลางอักเสบเรื้อรังที่ไม่ตอบสนองการรักษาด้วยยา (Chronic otitis media unresponsive to medical management)

๖. หูขันกลางอักเสบชนิดเรื้อรังชนิดร้ายแรง (Unsafe type of CSOM)

๗. หูขันกลางอักเสบชนิดเรื้อรังที่ซับซ้อน (Complicated CSOM)

๘. หูขันกลางอักเสบชนิดเรื้อรังร่วมกับโพรงกระดูกหลังกหูอักเสบ (CSOM with mastoiditis)

G๐๑ การผ่าตัดต้อกระจก (Cataract Surgery)

โรค ต้อกระจก (Cataract)

ต้อกระจก หมายถึง ภาวะที่เลนส์แก้วตาไม่มีความชุนแมว ซึ่งมีหลายสาเหตุ เช่น จากอายุที่มากขึ้น, ยา (เช่น สเตียรอยด์), โรคทางร่างกาย เช่น เบาหวาน, การสูบบุหรี่, โรคติดเชื้อในครรภ์มารดา, อุบัติเหตุ, การอักเสบทั้งจาก การติดเชื้อและไม่ติดเชื้อ, การรับรังสี, โรคทุโภนาการ, โรคทางพันธุกรรมบางอย่าง

อาการโดยทั่วไปของผู้เป็นต้อกระจก คือ

๑. ตาบล็อก ระยะแรกสายตาจะมัวลงช้าๆ เมื่อมองมาบ้าง และเริ่มรบกวนการปฏิบัติภารกิจประจำวัน เช่น การขับรถ การอ่านหนังสือ แต่ไม่มีอาการปวดตา อาการตามัวนั้นจะเป็นมากขึ้นเวลามองวัตถุในที่ที่มีแสงจ้า หรือกลางแดด และจะเห็นได้ชัดเจนกว่าในที่ที่มีแสงสว่างน้อยหรือที่สลับ และในบางรายเมื่อมองแสงไฟจากรถที่วิ่ง สวยงามมาในตอนกลางคืนจะเกิดตาพร่ามัวหรือภาพซ้อน โดยอาการตามัวนั้นจะค่อยๆ เป็นมากขึ้นเรื่อยๆ จนอาจถึงขั้นมองเห็นเป็นเพียงเงาเคลื่อนไหว

๒. การเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็น ‘สายตาสั้น’ มากขึ้น (myopic shift) คือ การมองไกลจะไม่ค่อยชัด และการมองระยะใกล้จะชัดเจนกว่า พบรในต้อกระยะกลางประเพก ถ้าทั้งไว้โดยไม่ได้รักษาด้วยการผ่าตัดอย่างเหมาะสมในระยะเวลาที่สมควรอาจเกิดอาการแทรกซ้อนขึ้น เช่น ปวดตาอย่างรุนแรง และลูกกลามภายในเป็นต้อหิน เสียบพลัน หรือม่านตาอักเสบ ซึ่งถ้ารักษาไม่ทันอาจทำให้สูญเสียการมองเห็นหรือตาบอดในที่สุด

ข้อบ่งชี้ในการผ่าตัด

๑. การมองเห็นคล่องจนเป็นอุปสรรคในการดำรงชีพ โดยคำนึงถึงระดับสายตา ชนิดของต้อกระยะ และ คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยแต่ละราย
 ๒. ภาวะแทรกซ้อนที่เกิดจากต้อกระยะ เช่น ต้อหิน (phakomorphic glaucoma, phakolytic glaucoma) เป็นต้น
 ๓. มีความจำเป็นที่จะตรวจรักษารอยโรคในจอประสาทตา และต้อกระยะบังทำให้ไม่สามารถตรวจและให้การรักษาได้
-

G๐๒ การผ่าตัดต้อหิน (Glaucoma Surgery)

โรค ต้อหิน (Glaucoma)

ต้อหิน หมายถึง โรคของข้อประสาทตาซึ่งมีลักษณะของพยาธิสภาพ ที่ทำให้มีการลดลงของเซลล์และเส้นใยประสาทจนเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ข้อประสาทตาและการทำงานที่มีลักษณะเฉพาะแบบต้อหิน มักพบร่วมกับภาวะที่ความดันในตาสูง และ/หรือมีความผิดปกติของการไหลเวียนโลหิตที่ข้อประสาทตา

อาการ

๑. ถ้าเป็นต้อหินชนิดมุ่มปิดเสียบพลัน ผู้ป่วยจะมีอาการ ตาแดงและปวดตาอย่างมากเป็นภาวะที่ปวดจนไม่สามารถทนได้ สายตามัวลงมาก เก็บแสงรุนแรงคงไฟ อาจมีอาเจียนร่วมด้วย กรณีนี้ถือเป็นภาวะฉุกเฉิน ทางจักษุวิทยา จำเป็นต้องให้การรักษาผู้ป่วยอย่างรีบด่วน ถ้าปล่อยทิ้งไว้นานสายตาอาจไม่กลับคืนสู่ปกติ
๒. ต้อหินที่ไม่ใช่ชนิดมุ่มปิดเสียบพลัน ผู้ป่วยที่อยู่ในระยะแรกของโรคส่วนใหญ่จะไม่มีอาการใดๆเลย ต่อมามีอาการลูกกลามของโรคและไม่ได้รับการรักษา ผู้ป่วยจะมีการสูญเสียสายตาอันมีลักษณะเฉพาะ คือ การมองในทางตรงจะยังมองเห็นอยู่ แต่ความกว้างของภาพที่เห็นนั้นจะค่ออยู่ แคบหรือหดเข้า หรือเรียกว่า ลวนสายตาผิดปกติ ส่วนใหญ่แล้วผู้ป่วยมักจะไม่รู้ตัวและยังทำกิจวัตรประจำวันได้ตามปกติ จนกระทั่งการสูญเสียสายตาบันลุกกลามเข้ามาถึงบริเวณตรงกลางของการมองเห็นทำให้มองภาพไม่ชัด และเป็นสาเหตุให้มาพบแพทย์

ข้อบ่งชี้ในการผ่าตัด

๑. ผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาโดยการใช้ยาและเลเซอร์อย่างเต็มที่แล้ว แต่ยังไม่สามารถควบคุมความดันตาให้อยู่ในระดับที่ปลอดภัยได้

๒. ผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาโดยการใช้ยาและเลเซอร์จนความดันตาอยู่ในระดับปกติ แต่ยังมีการสูญเสียสายตา หรือเส้นใยประสาทด้านนอกต่อเนื่อง
๓. ผู้ป่วยที่ไม่สามารถใช้ยาสำหรับควบคุมความดันตาได้ หรือใช้ได้แต่เมื่อสัมภาระมาก

๕๐๓ การผ่าตัดซ่อมจอประสาทดลอก (Retinal detachment surgery)

(Destruction of chorioretinal lesion, Repair of retinal detachment, Repair of retinal tear, sclera buckling, Pars plana vitrectomy, Injection of vitreous substitute)

โรค จอประสาทดลอก หมายถึง โรคที่เกิดการแยกหรือหลุดของจอประสาทด้านใน (Neurosensory retina) ออกจากจอตาข้างนอก (retinal pigment epithelium) แบ่งได้เป็น ๓ ชนิด คือ

๑. จอประสาทดลอกชนิดที่เกิดจากรูหรือรอยฉีกขาดที่จอประสาตา (Rhegmatogenous retinal detachment) สาเหตุมักเกิดจากการกระแทกกระแทกอย่างรุนแรงที่ตา จอประสาตาเสื่อมในผู้ป่วยสายตาสั้นมาก หรือเกิดรูขนาดใหญ่ลงโดยไม่มีสาเหตุ

๒. จอประสาทดลอกชนิดที่เกิดจากการดึงรั้ง (Tractional retinal detachment) เกิดจากการดึงรั้งของพังผืดที่จอประสาตาหรือในน้ำรุนดา ทำให้จอประสาตาหลุดลอกโดยยังไม่มีรอยฉีกขาด มักพบในผู้ป่วยเบาหวาน ขึ้นตาระยะห้ายี้ซึ่งมีเส้นเลือดออกผิดปกติที่จอตาและมีเลือดออกในน้ำรุนดา ผู้ป่วยที่มีการอักเสบของน้ำรุนดาหรือจอตาอย่างรุนแรงจนเกิดชั้นพังผืด หรือผู้ป่วยที่เคยได้รับอุบัติเหตุทำให้ลูกตาแตกหรือหลุด

๓. จอประสาทดลอกชนิดสารน้ำรั่วซึม (Exudative retinal detachment) เกิดจากมีโรคที่ทำให้จอประสาตาบกพร่อง เป็นผลให้เกิดมีสารน้ำรั่วซึมซึ่งอยู่ชั้นใต้จอประสาตา พบร้าในโรคที่ทำให้เกิดการอักเสบภายในตา เช่นอกที่จอประสาตา หรือพบร้าในโรคทางกายอื่นๆ เช่น ภาวะไตวาย เป็นต้น

การเกิดจอประสาทดลอก อาจเกิดร่วมกันมากกว่า ๑ ชนิดได้ อาการที่อาจพบได้ คือ เห็นเป็นแสงวาบ ลม่อนฟ้าแลบ (flashing) เห็นเป็นจุดดำๆ ลอยไปมา (Vitreous floater) เห็นเป็นแนวเดามีเม็ดสีมานำบังสายตา ด้านใดด้านหนึ่ง และอาจเกิดอาการเหล่านี้เหล่านี้ร่วมกับสายตามัวได้

การวินิจฉัย โดยกล้องส่องจอประสาตา (Indirect ophthalmoscope) พบร้ามีจอประสาthaluclolok กรณีที่ไม่สามารถมองเห็นจอประสาตาจากการตรวจตามข้อ ๑ ได้ เมื่อจากผู้ป่วยมีภาวะกระจกตาชุ่น หรือมีต้อกระจกชุนมาก หรือมีเลือดออกในลูกตา ใช้การตรวจลูกตาโดยคลื่นเสียงความถี่สูง (Ultrasound) จะพบร้า มีภาวะจอประสาthaluclolok

ข้อบ่งชี้ในการผ่าตัด

๑. ผู้ป่วยที่มีจอประสาthaluclolokชนิดที่เกิดจากรูหรือรอยฉีกขาดที่จอประสาตา rhagmatogeneous retinal detachment
๒. ผู้ป่วยที่มีจอประสาthaluclolokชนิดที่เกิดจากการดึงรั้งโดยพังผืดหรือร้อนลูกตา tractional retinal detachment